

[Hans Nielsen.]

Det ærede Medlem Hr. Slebsager udtalte:

„Jeg tror, at Venstre har saa megen Forstaaelse af Forholdene indadtil og udadtil, at det ikke stædigt hager sig fast i et Tal eller et Standpunkt, der under de givne politiske Forhold ikke kan virkeliggøres, men at vort Parti under enhver Situation ønsker at være med i Arbejdet paa at sikre vor neutrale Stilling bedst muligt.“

o. s. v. Den mest præcise og klare Udtalelse, der foreligger fra nogen Venstremand i dette Øjeblik om det militære Spørgsmaal, er den, det ærede Medlem Hr. Slebsager har fremsat i Esbjerg, eller i alle Tilfælde i Vestjylland.

Men saa kommer det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Ordfører for sit Parti her paa Rigsdagen, og efter en efter min Formening ret militaristisk Indledning under Omtale af Begivenhederne i Genève udtaler det ærede Medlem til Slut:

„Jeg skal om denne Sag paa mit Partis Vegne sige, at vi er rede til at forhandle om Ordningen af vort Forsvar med en hvilken som helst lovlig Regering, ogsaa den nuværende. Men jeg beder samtidig Forsvarsministeren være forvisset om, at et Forslag som det nu forelagte, der aabenbart for hele Verden kun gaar ud paa et Skinforsvar, et Forslag, der lader Danmark fremtræde overfor Udlandet som et Land, der vel vil have sine Rettigheder, men ikke vil bringe Ofre paa et Linie med de andre Nationer, og et Forslag, som anbringer vort Land i en isoleret Faresituation, ønsker vi ikke at have noget Medansvar for.“

Det vil altsaa sige, at Enden paa den hele Tale, som det ærede Medlem holdt, er, at han ikke vil forhandle om det Forslag, der foreligger fra den nuværende Regering, et saadant Forslag vil han ikke have noget som helst Ansvar for. Det rimer jo imidlertid kun daarligt sammen med den Tale, det ærede Medlem Hr. Slebsager holdt, idet det ærede Medlem Hr. Slebsager erkender, at det ikke nytter at fastholde et Standpunkt, som ikke kan virkeliggøres. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der ønsker det bedst mulige Grundlag, og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der er bunduenig med de Konservative, maa vel staa paa den samme Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Slebsager, der erkender, at Tiden er blevet en anden her i Landet.

Jeg vil da ogsaa sige saavel til den ærede Ordfører for Venstre som til de tre andre Talere, at de faar ikke nogen Forhandling med os, medmindre de stiger ned paa J. C. Christensens Standpunkt fra 1897 og erkender, at Danmark er et Land, der ikke kan føre Krig, saaledes som Hr. J. C. Christensen udtalte i 1897: Danmark er et Land, der kun kan *konstatere* sin Neutralitet.

Det er og bliver det afgørende i al Tale om det militære Spørgsmaal. Efter min Opfattelse har Hr. J. C. Christensen fremsat Kærnen i denne Sag klarere end alle andre, dette siger jeg uden Forklejning af de nuværende Ministre, han har sagt det klarere og mere uangribeligt i 1897, end nogen endnu har sagt det. Jeg kan ikke Latin, men det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen har lært mig lidt Latin, da han her i Rigsdagen benyttede Ordet „*hic Rhodus, hic salta*“ — her paa Hr. J. C. Christensens militære Standpunkt fra 1897 er det, man kommer til at danse, derom er der ikke nogen Tvivl.

Det glædede mig at høre det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen henvisse til Forholdene i England, Tyskland og andre Lande i Verden, hvor Socialdemokraterne er i Samarbejde med de Liberale, og det ærede Medlem spurgte i denne Forbindelse: Er det Mening, at hele denne Bevægelse skal gaa vor Dør forbi? Det ærede Medlems Udtalelse røber, at det ærede Medlem forstaaer en Del af, hvad der for Tiden sker i politisk Henseende her i det gamle Europa, nemlig at Socialdemokratiet, Arbejderklassen, rykker op og indtager en vigtig politisk Stilling i saa at sige alle Europas Lande. Og efterhaanden bøjer man sig i adskillige Lande for denne Kendsgerning og gaar til et forstandigt Samarbejde til Fordel for Land og Folk.

Det gør man ogsaa i England, der gør man det endogsaa fra konservativ Side. Tag blot Mr. Baldwins Udtalelser efter det sidste Valg, efter at der er kommet en socialdemokratisk Regering, og anbring dem ved Siden af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers, og De vil se, hvilken himmelraabende Forskel der er mellem Konservatismen i England og Konservatismen i Danmark. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa tage mange Trin op ad Trappen, før han kommer op paa Højde med sin konservative Meningsfælle i England, ikke alene paa dette ene Omraade, men ogsaa i sit Forhold overfor andre politiske Partier.